Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

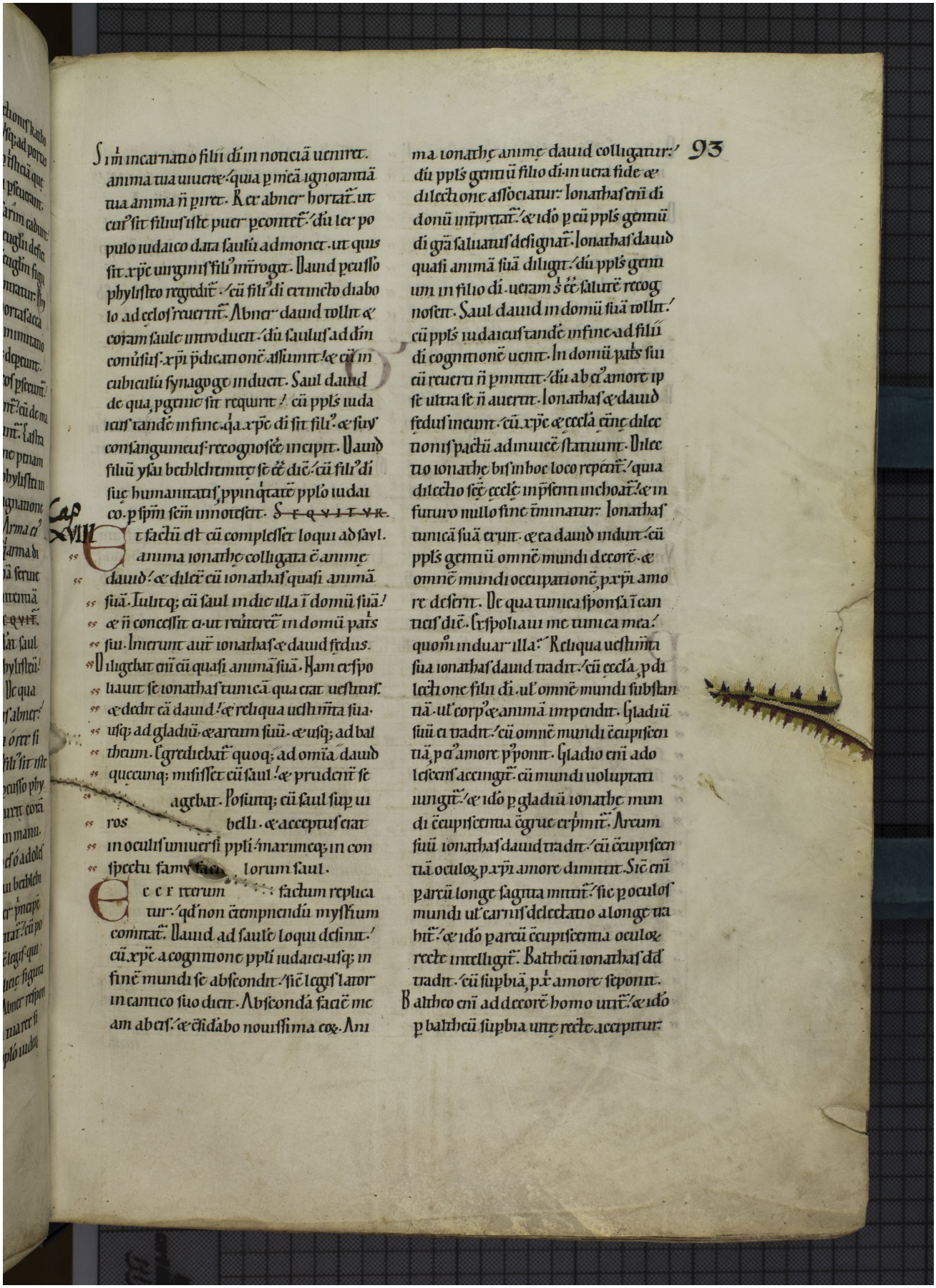

Si in incarnatio filii dei in notitia uenirent.
anima tua uiuere. quia p mea ignorantia
tua anima ñ perit. Rex abner hortat. ut
cur sit filius iste puer pcontrit. du ter po
pulo iudaico data saulis admonet. ut quis
sit xpc uirginis filius inuirogat. Dauid percusso
phylistheo regredit. cu filio dei certamen diabo
lo ad celos reuertit. Abner dauid tollit et
coram saule introducit. du saulus ad dim
conuersus xpi predicationem assumit. et cu in
cubiculu synagoge inducit. Saul dauid
de qua pgenie sit requirit. cu ppls iuda
ias tandem in fine. qa xpc dei sit filius. et suus
consanguineus recognoscere incipit. Dauid
filiu ysai bethlehemite se esse dicit. cu filius dei
sue humanitatis, ppin qtatem ppli iudai
co. p spiritum sancti innotescit. SEQVITVR.

Cap XVIII

Et factum est cu complesset loqui ad saul.
anima ionathe colligata est animae
dauid. et dilexit eu ionathas quasi animam
suam. Tulitq; eu saul in die illa i domu sua.
et ñ concessit ei ut reuerteret in domu patris
sui. Inierunt autem ionathas et dauid fedus.
Diligebat enim eu quasi animam suam. Nam exspo
liauit se ionathas tunica qua erat uestitus.
et dedit ea dauid. et reliqua uestimenta sua.
usq; ad gladium. et arcum suum. et usq; ad bal
theum. Egrediebatur quoq; ad omia quecunq;
misisset eu saul. et prudenter se
agebat. Posuitq; eu saul sup ui
ros belli. et acceptus erat
in oculis uniuersi ppli. maximeq; in con
spectu famulorum saul.

Eccl rerum factum replica
tur. qd non ctempnendu mysterium
comitat. Dauid ad saule loqui desinit.
cu xpc a cognitione ppli iudaici usq; in
fine mundi se abscondit. sic legis lator
in cantico suo dicit. Abscondam facie me
am ab eis. et ostendabo nouissima eorum. Ani
ma ionathe animae dauid colligatur.
du ppls gentium filio dei in uera fide et
dilectione associatur. Ionathas enim di
donum interpretat. et ido p eu ppls gentium
di gra saluatus designat. Ionathas dauid
quasi animam suam diligit. du ppls gentium
in filio dei ueram s ee salutem recog
nosceret. Saul dauid in domum suam tollit.
cu ppls iudaicus tande in fine ad filium
dei cognitionem uenit. In domum patris sui
eu reuertere ñ permittit. du a ea amore ip
se ultra se ñ auertit. Ionathas et dauid
fedus ineunt. cu xpc et eccla eunte dilec
tionis pactu ad inuicem statuunt. Dilec
tio ionathe bis in hoc loco repetit. quia
dilectio sce eccle in presenti inchoat. et in
futuro nullo fine terminatur. Ionathas
tunicam suam exuit. et ea dauid induit. cu
ppls gentium omnem mundi decorem. et
omnem mundi occupationem, p xpi amo
re deserit. De qua tunica sponsa in can
ticis dicit. Exspoliauit me tunica mea.
quomodo induar illa. Reliqua uestimenta
sua ionathas dauid tradit. cu eccla, p di
lectione filii dei. uel omnem mundi substan
tiam uel corpus et animam impendit. Gladium
suum ei tradit. cu omnem mundi cupiscen
tiam, p amore p ponit. Gladio enim ado
lescens accingit. cu mundi uoluptati
iungit. et ido p gladium ionathe mun
di cupiscentia congruere permittit. Arcum
suum ionathas dauid tradit. cu cupiscen
tiam oculorum p xpi amore dimittit. Sic enim
parcum longe sagitta mittit. sic p oculos
mundi uel carnis delectatio a longe ua
hit. et ido parcum cupiscentia oculorum
recte intelligit. Balteum ionathas dauid
tradit. cu superbiam, p amore seponit.
Balteo enim ad decorem homo utitur. et ido
p balteum superbia unde recte accipitur.